

skal Flertallet bemærke, at saadan Oprettelse af norske Fangststationer ikke kan tænkes at ville ske som Følge af, at der afsluttes en Overenskomst som den foreliggende, men at dette snarere kan tænkes at ville blive foranlediget ved en Forkastelse af Overenskomsten, og ud fra denne Betragtning maa Flertallet formene, at man bedst varetager Grønlændernes Interesser ved at vedtage Overenskomsten, der giver Grønlænderne en større Beskyttelse, end de hidtil har haft.

Flertallet er paa det rene med, at hvis det forholder sig rigtigt, hvad der paaastaas fra visse Sider, at Frederik den Sjettes Kyst er lettere tilgængelig, end man tidligere har troet, saa kræver Om sorgen for Grønlænderne fremtidig stor Agtpaagivenhed og Initiativ fra vor Regerings Side, navnlig med Hensyn til Foranstaltninger til Beskyttelse af de paa Frederik den Sjettes Land boende Grønlændere og ved Fastsættelsen af Grænserne for Angmagssalikedistriktet samt ved Udfærdigelsen af de Særbestemmelser, der skal skærme Grønlændere, der opholder sig paa Strækningen Nord for Lindenovsfjord.

I Henhold til ovenstaaende Bemærkninger og under Hensyn til Ønskeligheden af et fortsat godt og venskabeligt Forhold til vort norske Broderfolk maa Flertallet betragte en Vedtagelse af denne Overenskomst som den Løsning, der paa Sagens nuværende Standpunkt bedst tjener Danmarks og Grønlændernes Interesser, og indstiller derfor, at Tinget meddeler sit Samtykke til, at Regeringen afslutter den foreslaaede Overenskomst.

Et *Mindretal* (Eiffersøe, Ellinger, Schvelin og H. Trier) udtaler:

Mindretallet skal fremhæve denne Sags overordentlig store Betydning og dermed ogsaa Betydningen af Sagens rigtige og forsvarlige Afgørelse.

Det Arbejde, som Danmark har udført i Grønland i de sidste 200 Aar, har haft til Formaal at beskytte, pleje og ud-

vikle det lille grønlandske Samfund. Vort Arbejde, som har vundet hele den civiliserede Verdens Anerkendelse, har været vanskeligt, og der har ofte, navnlig i nyere Tid, været delte Meninger her i Landet om, hvilke Fremgangsmaader der maatte være de rette, men Maalet har altid været det samme: *Grønlændernes Vel*. Vi er nu efterhaanden blevet enige om, at ubesindig Eksperimenteren ikke er paa sin Plads, og at det er aldeles nødvendigt, indtil videre, at forebygge enhver ukontrolleret Paavirkning af Grønlænderne udefra. Nyordning med Hensyn til Adgangen til Landet, være sig til Fangst eller andet, bør ikke finde Sted, medmindre saavel *Regering* som *Rigsdag* føler sig fuldt *forvissede om*, at den vil tjene til *Grønlændernes Vel*. Da denne Sag ikke foreligger saaledes for os, kan Mindretallet ikke for Tiden anbefale Landstinget at give sit Samtykke til Afslutningen af den forelagte Overenskomst med Norge.

Der er saa meget mindre Grund her til, som der er fremkommet nye og vigtige Oplysninger i Sagen, siden den danske Delegation afgav sin Indstilling, ligesom ogsaa siden Folketinget vedtog Regeringens Forslag til en Overenskomst, ja, der fremkommer saa at sige daglig nye og uventede Oplysninger, saaledes at der kan formodes endnu at være langt til Bunden. — Under disse Omstændigheder vilde det være højst urigtigt, om Landstinget behandlede denne Sag, som om den fremdeles hvilede paa det samme Grundlag, paa hvilket tidligere Afgørelser i Sagen er truffet, samtidig med at der nu savnes Mulighed for de paagældende til at tale deres sidste Ord i Sagen.

En Vedtagelse af Overenskomsten for nærværende Tid vilde sikkert i høj Grad svække den Tillid, som Danmark ved maaltbevidst Arbejde har opnaaet hos den grønlandske Befolkning, og som blandt andet har lagt sig for Dagen under vort Kongepars og Rigsdagsdelegationens Rejser til Grønland for nylig. — Hvor meget Danmark kan magte at gennemføre i Grønland, er det umuligt at forud-